

[Kristen Amby.]

— jeg ved ikke, hvor meget den var værd i virkeligheden — til husassistenter, at betale med 5 kr. om måneden. Jeg tror ikke, man tjener den ubemidlede eller fattige del af befolkningen med den slags narrestreger. Hvis nogen vil sælge dem varer på konto og de vil købe, så udmærket. De, der har evne og vilje til at spare på andre punkter, vil sikkert også kunne få varer på konto uden at skulle ind på afbetalingsvejen. Jeg kan i denne forbindelse sige, at det skuffer også mig, at justitsministeren eller justitsministeriet ikke har ment at kunne gå ind for den § 18, udvalget havde med i sit forslag, om, at agenter og deslige, der ved særlig uetisk handlemåde havde pånødet og solgt ubemidlede kunder genstande, skulle kunne idømmes straf derfor.

Så er der endelig møblerne. Dem vil jeg ikke sige noget om, for det er der en anden, der har gjort meget bedre, end jeg kan gøre det, og vi har også hørt hans røst her i dag. I samlingen 1948—49 sagde det ærede medlem følgende — det står på spalte 589 —:

„Det er vistnok ikke overdrevet at sige, at såsnart det gælder bosætning, såsnart det gælder møbler, træder manden, som man kunne karakterisere som socialt ubegavet, ind som en meget væsentlig faktor. Den møbelhandler, der sælger dårlige møbler med strålende udseende på afbetaling med meget lille udbetaling, har i reglen ikke så forfærdelig megen faglig indsigt. Han har den egenkab, at han ønsker at sælge bosætningsgenstande med den størst mulige fortjeneste, men uden egentlig ellers at have kvalificeret sig særlig til denne opgave og uden at besidde muligheder for at være en virkelig forstandig og ordentlig rådgiver for den ungdom, som henvender sig til ham. Denne mand, som altså meget ofte slet ikke er fagmand, idet han ikke kender noget til kvalitet, hensigtsmæssighed, smag og alt det, der egentlig spiller en rolle ved et hjemms indretning, opnår meget ofte i kraft af, at han sælger det hele på afbetaling med en uhyre ringe udbetaling, en magt over de unge og en magt til at diktere, hvad de skal købe, som han slet ikke har kvalifikationer til at besidde.“

Det var det ærede medlem hr. Poul Han-

sen (Grenaa), der dengang sagde disse forstandige ord, som jeg hverken vil lægge noget til eller trække noget fra.

Men der er jo også andre genstande, som dels er unødvendige, dels har en relativt meget ringe værdi; jeg tænker på sådan noget som pencils. Når det nu er oplyst i denne betænkning, at det virkelig er en betydelig del af afbetalingshandelen med ejendomsforbehold, der foregår med pencils, synes jeg ikke, det er så forfærdelig smart — hvis jeg må bruge det udtryk, og det uden at der skal lægges noget fornærmeligt i det — af den højtærede justitsminister, at han ikke har kunnet undtage dem, for det er jo egentlig noget vrøvl, at man sælger pencils og fyldepenne på afbetaling med ejendomsforbehold; det er jo let at tabe eller forlægge sådan noget, jeg ved ikke, hvor mange gange i mit liv jeg har tabt min pencil. Og så er det hele jo ikke noget værd. Så vil man sige — det er sagt af et kvikt hoved — at en pencil kan bruges i erhvervet. Jeg tror nu nok, en journalist og skribent kan skaffe sig muligheder for at få fat i noget at skrive med, uden at han behøver at gå ind i nogen afbetalingshandel.

Man må skelne mellem produktionsgenstande og forbrugsgenstande. Det er et principielt spørgsmål, for såsnart det drejer sig om produktionsgenstande — også syerskens symaskine, hvormed hun tjener til sit daglige brød — er det rimeligt, at der bliver så let adgang som muligt til kredit, også beskyttet kredit. Men såsnart det drejer sig om forbrugsgenstande — det er et synspunkt, jeg allerede har gjort gældende, et synspunkt, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grenaa) og jeg vist i mangt og meget er enige i — mener jeg, man passende kunne holde lidt igen.

Af mine udtalelser vil man forstå, at vi vil gå positivt ind i arbejdet på at bringe orden og fornuft ind i afbetalingssystemets kaos, og vi håber, en kommende udvalgsbehandling vil finde en farbar vej. Jeg tror dog ikke, vejen er farbar, hvis vi ikke også finder nogle ændringer til det lovforslag, der nu er fremsat.

Else Zeuthen: Når vi nu står overfor en revision af loven af 8. maj 1917 om køb på afbetaling, må vi fastslå, at der er gået mange overvejelser og meget arbejde forud